

יבגני פוסטל ז"ל

כ"ד בשבט תשנ"ח (20.2.9) עד כ"ב בתשרי תשפ"ד (7.10.23)

יבגני הוא בן יחיד לאימו ילנה. הם עלו לארץ מרוסיה בשנת 1999, יחד עם סבו וסבתו, ובבאר שבע היא גידלה אותו במסירות ובאהבה נוכח כל הקשיים. יבגני היה לקראת סיום סמסטר אחרון בלימודי מדעי המחשב בפקולטה למדעי הטבע באוניברסיטת בן-גוריון. כמו בכל פעילות שבה לקח חלק, גם בלימודים הפגין את חוכמתו הרבה, אינטליגנציה גבוהה ושאיפה למצוינות.

"אין זה חשוב באמת להחליט בגיל צעיר מה בדיוק הנך רוצה לעשות כשתגדל... חשוב הרבה יותר להחליט על הדרך בה אתה רוצה לחיות" (גולדה מאיר)

במשך עשר שנים, בתקופת הילדות, יבגני שיחק כדורסל בקבוצת הנוער של הפועל באר שבע, ונבחר להיות הקפטן של הקבוצה שנה אחרי שנה. יבגני, חבר ילדות, מספר שיבגני היה הקפטן הבלתי מעורער, תמיד גילה אחריות ומנהיגות, ובעיקר היה הקול השפוי בתוך מועדון כדורסל מטורף.

בשירות הצבאי הוא היה חוקר תאונות דרכים במצ"ח, ולאחר תקופה קצרה קודם לתפקיד של פיקוד על הצוות.

בזמן הלימודים השתתף במלגת עתידים לתעשייה, במסגרתה התנדב עם ילדים בלימודי אנגלית וחשבון. במכתב הפניה שלו למלגה, תחת השאלה "היכן אני רואה את עצמי בעתיד?" ציטט את גולדה מאיר: "אין זה חשוב באמת להחליט בגיל צעיר מה בדיוק הנך רוצה לעשות כשתגדל... חשוב הרבה יותר להחליט על הדרך בה אתה רוצה לחיות. אם תהיו ישרים עם חבריכם ואם תיקחו חלק במאבקים שטובים לאחרים ולא רק לעצמכם, הרי נדמה לי שזה מספיק!" "מה תהיו" זה כבר פחות חשוב.

הדברים הללו משקפים נאמנה את דמותו של יבגני ואת הדרכים שהלך בהן, ובמילים אלה בחרה אימו ילנה להנציח אותו, וחרטה אותן על מצבתו. יבגני שאף תמיד גבוה, הציב לעצמו מטרות והגשים אותן, אחת אחת. הוא היה מוכשר, בלט בכל מקום שהגיע אליו והצטיין בכל דבר שעשה. צעיר מבטיח שצפוי היה לו עתיד גדול. את כל הצלחותיו השיג בעשר אצבעות, בשקדנות, ותמיד בשקט, בצניעות ובענווה.

במקביל ללימודים, יבגני עבד בחברת "מובילאיי" במשרת סטודנט. שבועות בודדים לפני מותו, הודיעו לו שיקבל בקרוב תקן למשרה מלאה. העמיתים לעבודה מספרים שהיה מסור, מדויק ואחראי, ומהר מאוד התנהל כאילו היה בעל ותק של מספר שנים.

החבר הכי טוב שאדם יכול לבקש לעצמו

בשנה האחרונה לחייו יבגני הכיר את אביב, בת זוגו. יחד הם הרכיבו זוגיות אוהבת ועוטפת, שהסבה לו אושר רב. אביב מספרת: "יבגני היה הבית שלי, החבר הכי טוב שלי. החבר הכי טוב שאדם יכול לבקש לעצמו. כשרק הכרנו, לא הצלחתי להאמין שמצאתי אדם כזה שיש בו הכול מהכול, שמצא את האיזון המושלם בין שאפתנות ורצינות לבין היכולת ליהנות מהחיים ולקחת דברים בקלילות. וידעתי כבר אז שזכיתי".

גם הדברים שאמרו עליו חברים נוספים מעידים על כך שיבגני פוסטל ז"ל היה יותר מחבר; הוא היה עוגן בחיים של כל אחד, עם יכולת בלתי נדלית להקשיב, לעודד ולתמוך בכל רגע, בין אם זה בלימודים ובין אם באתגרים אישיים, הוא תמיד היה מוכן להושיט יד ולעזור.

סטיב מספר שיבגני היה אח לכל דבר, האדם הכי אינטליגנט שהכיר, אדם להתייעץ אתו. תמיד השאיר רושם טוב ונעים בכל מקום שהיה בו.

בני מצא אצלו אוזן קשבת לכוון, לעודד, ללמד ולהציג נקודת מבט חכמה, אינטליגנטית, בוגרת, ביקורתית ורצינית. ובמקביל מעיד על יבגני שהיה אחד האנשים הכי מצחיקים וסתלבטנים שהכיר, עם שנינות, הרבה בדיחות ולשון חדה.

אילן אומר שהיה ביבגני הכול מהכול – כשמישהו היה צריך עזרה, יבגני היה שם. כשמישהו היה צריך עצה, יבגני ידע לתת את הטובה ביותר. כשמישהו היה צריך עידוד, ההומור של יבגני עם העקיצות השנונות והבדיחות הפרטיות היה מיד עוזר.

גיא מספר שברגעים שהיה לו קשה ולחוץ יבגני ידע תמיד לזהות, להכיל ולתת מעצמו. תמיד הרגיש שיבגני לוקח אותו יחד איתו קדימה. הוא מבטיח שמישהו ימשיך ללוות אותו לנצח והקול שלו ינחה אותו תמיד.

דני מעיד שיבגני היה שם בשבילו בכל רגע שהיה צריך. לכל בעיה תמיד היה לו פתרון, תמיד ידע להגיד את המילה הנכונה.

ועמית אומר שאיכשהו יבגני היה מעל כולם, טוב יותר מכל אחד מהחברים: בוגר יותר, שקול יותר, קר רוח ואסרטיבי. מעולם לא התלונן ותמיד ידע להגיד את הדבר הנכון.

חבריו של יבגני מתארים אותו כמו מנטור אמיתי: חכם, אינטליגנט ובוגר. הוא ידע לתת עצות טובות ולהציג נקודות מבט אחרות וחכמות לכל סיטואציה. החבר שיעמוד לצידך וידחוף אותך להיות הגרסה הכי טובה של עצמך.

יבגני ידע לחלק את הזמן שלו בצורה מדויקת כך שיוכל להעניק לכל דבר בחייו את תשומת הלב הראויה. הוא ידע להנות ולבלות בלי שזה יבוא על חשבון הלימודים והעבודה. תמיד המשיך לצבור ידע, ללמוד ולהתפתח, אבל גם לא יותר על משפחה, על החברים ועל הנאות החיים.

יבגני גם אהב מאוד לרקוד ולצאת למסיבות, מה שמשך אותו להגיע יחד עם חברו ליאור טקאץ' הי"ד למסיבת הנובה סמוך לרעים. יחד הם רקדו עד שהחלו האזעקות ויחד היו כשכדורי המחבלים השיגו אותם וקטעו את פתיל חייהם הקצר. יבגני פוסטל הי"ד הטביע חותם עמוק בכל חבריו ומכריו. הערכים שהנחיל, צורת החשיבה והאוזן הקשבת ימשיכו ללוות אותם לנצח.